

Zálászi Ildikó

Pilisszentkereszt

Emlékképek

Ámulattal szemlélem, rácsodálkozva tapasztalom, hogyan csavarintja, köti össze vagy kereszteti térben és időben életünk fonalát a Gondviselő. Több, mint fél évszázados élettapasztalattal a hátam mögött, a sok gubanc mellett már szépen kirajzolódnak és látható lenyomatot képeznek az utak, kapcsolódások, keresztveződések és következményei. A képen mindennek nyoma van, nincs radír, ami eltüntetné őket onnan!

Vannak emlékeim, élményeim. Szülők, testvér, rokonok, barátok. Nem számít, mikor történtek az események, mikor beszélünk, mikor láttuk egymást utoljára. Az emlékek halványabbak vagy erősebbek, de a szívemben, lelkemben ott maradnak.

Kedves Edit!

Gondolataimban megjelennek képek, amik hozzád kapcsolnak és tartalmaik életem meghatározó kísérői, formálói lettek.

Az iskolában Édesanyád tanít írni, olvasni, számolni.

Tizenhat éves vagyok. Megszólítasz, hogy kapcsolódjak ahhoz a csoporthoz, amelyből hamar baráti társaság kovácsolódik. Az akkori munkahelyeden, a Tótkomlói Művelődési Központban lelkesen megszervezted azt, hogy heti rendszerességgel összejöttünk játszani, beszélgetni, meséket színpadra vinni, azokat gyerekeknek előadni, Orsival eszperantót tanulni, melynek segítségével később ablak és ajtó nyílt a világra, ami akkor számunkra még nem volt könnyen elérhető. Az eszperantó segítségével utazhattunk és személyes kapcsolatba kerültünk más országok kultúrájával és az ott élő fiatalok életmódjával. Mindeközben egyre szorosabbá fonódott a kapcsolat a társaságon belül, egyre több közös élményt éltünk meg.

(Két év múlva Szegedre, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szlovák-népművelés szakára, mostani munkahelyed elődjére jelentkeztem.)

A Szegedi Jazz napokra utaztunk, a koncertek után egy barátod albérletében vártuk az első vonat indulását, a Zászló utca 8-ban. Később, több általad ismert, kedvelt zenész koncertjére hívtál el. A műfaj rajongójává, a mai napig jazzkoncertek látogatójává váltam. Hat-hét év múlva ebben a házban ajánlanak albérleti szobát, ahol a ház eladásáig újabb barátokkal élem önfeledt, szabad, pályakezdő éveimet.

Türelmesen szóni tanítottál a lakásodban (otthoni környezet, tárgyaid, színeid szépek, harmonikusak voltak, formálták ízlésemet) azon a szövöszéken, amin gyönyörű gobelineket készítettél finom, színes gyapjúból. A kézműves tevékenység akkor is, most is lélekcsendesítő. Táborokban, játszóházakban, iskolában, gyerekeknek adom tovább az élményt, a természetes anyagok és a velük való munkálkodás szeretetét.

Megtisztelő bizalommal megkértél, hogy amíg néhány órát tanítod a jövő nemzedékét, vigyázzak kisfiadra.

Szerencsés és hálás vagyok. Melegszívű, jóságos, elfogadó és türelmes szülők szeretettel neveltek Tótkomlóson. Személyiségem, világlátásom árnyalatait olyan barátok, kortársak színezték, akik otthonról ismerős módon vettek körül. Biztos alap, segítség a felnőttkor megéléséhez, mindennapi megküzdésekhez. Köszönöm.

Kedves Editke!

Isten éltesse! Szeretettel öllelek: Ildike

